

ἐρρίφθη εἰς τὴν ξηρὰν τὴν κατεχομένην ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς κ' ἐδραπέτευσαν πάντες οἱ ἐν αὐτῷ, ἐγκαταλιπόντες τὸ πλοιάριον καθὼς ἦτον.

4ον) Ὅτι κατὰ τοὺς περὶ θαλασσίων λειῶν νόμους ὅσοι δὲν στέρξουν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐμπολέμου ἢ προσπαθήσουν νὰ φύγουν, ἐξομοιοῦνται μὲ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ δυνάμεως οὐδετέρας ὑπήκοοι ὄντες.

5ον) Ὅτι, ἂν καὶ τοῦ προγράμματος ἡ προθεσμία παρῇλθε, κανεὶς δὲν ἐνεφανίσθη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαιοῖ ἔτι μᾶλλον τὴν ἐνοχὴν τῶν κτητόρων.

6ον) Ὅτι τέλος πάντων διὰ τῆς παρεκτροπῆς τοῦ διάπλου του, διὰ τῆς φυγῆς του, διὰ τῆς ἐξώσεώς του εἰς τὴν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς κατεχομένην καὶ ἀποκλεισμένην ξηρὰν, διὰ τῆς δραπετεύσεως τοῦ πληρώματός του καὶ διὰ τῆς μὴ ἐμφανίσεως κανενὸς τῶν ἐχόντων δικαίωμα, ἀποδεικνύεται τρανώτατα ὅτι παρέβη τὸν ἀποκλεισμόν.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ καταδικάζει:

Τὸ εἰρημένον πλοιάριον, κατασχεθὲν τὴν 6 Φεβρουαρίου 1829 ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν Ναύπακτον ἀποκλειστάς, μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ ὡς καλὴν καὶ νόμιμον λείαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου

Λουκᾶς Ράλλης

Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

N.Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 73

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 8612 διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Δικαστήριον ἡ ὑπόθεσις τοῦ νεαπολιτανικοῦ βρικόιου «Ἰ π π ε ὺ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο ς» τοῦ πλοιάρχου Ἀντωνίου Ἀσταρίτα, κατασχεθέντος περὶ τὰ Χανιά, μὲ φορτίον τροφίμων ἀπὸ τὴν ἐλλ. πολεμικὴν γολέταν «Ἀ φ ρ ο δ ῖ τ η ν» τοῦ πλοιάρχου Ν. Μιχαλάκη,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ Ν. Μιχαλάκη πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ναυτικῶν τῆς 17 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς τὰς 9 ὥρας τῆς νυκτὸς εἶδε τὸ ρηθὲν βρικόιον περὶ τὰ τρία μίλια ἀπὸ τὰ Χανιά, ὅτι διευθύνθη ἀμέσως πρὸς αὐτό, ὅτι εἰς τὰς 11 ὥρας τῆς νυκτὸς τοῦ ἔρριψε μίαν

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 194.

κανονιαν δια να ποδίση καὶ αὐτὸς δὲν ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσε τὸν δρόμον του μὲ βίαν, ὅτι πρὸς τὰς $11 \frac{1}{2}$ ὥρας πλησιάσας τοῦ ἔρριψε καὶ δευτέραν κανονιαν μὲ πάλλαν κ' ἐπόδισεν, ὅτι ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίθη ὅτι ἔρχεται ἀπὸ Αἶνον, ὅτι οἱ κακοὶ καιροὶ τὸν ἔφεραν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, ὅτι δὲν ἔχει ψωμί, ὅτι κάμνει νερὰ καὶ ὑπάγει εἰς κανὲν μέρος νὰ διορθωθῇ· ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου Σαντορίτσος εἶπεν ὅτι ὑπήγαινε κατ' εὐθείαν διὰ Σούδαν· ὅτι κατὰ τὸ διαβατήριον διευθύνετο ἀπὸ Αἶνον εἰς Σύραν· ὅτι τ' ὠδήγησεν εἰς Ἀρμυρίδα· ὅτι, ὡς εἶπε πρῶτον, ἐπέρασεν ἀπὸ Σύραν, ἔπειτα, ὡς μετωμολόγησεν, ἐβγῆκεν εἰς Τήνον· ὅτι μ' ὅλα ταῦτα δὲν φαίνεται τοιαύτη σημεῖωσις εἰς τὸ διαβατήριόν του, ἐνῶ τὸ ἡμερολόγιόν του γράφει ὅτι πηγαίνει εἰς Χανιά. Καὶ τέλος πάντων δι' ὅλα αὐτὰ ζητεῖ νὰ διευθυνθῇ τὸ βρικόιον μὲ τὸ φορτίον καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸ ἀνήκον Δικαστήριον διὰ ν' ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον κατὰ τοὺς νόμους,

Θεωρήσασα τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν τοῦ ρηθέντος βρικόιου ὁ «*Ἰ π π ε ὑ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο ς*» τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1828 ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὰς ὀπισθοθεωρήσεις τῆς 28 Νοεμβρίου 1828 ἀπὸ Αἶνον διὰ Σύραν καὶ τῆς 19 Δεκεμβρίου 1828 ἀπὸ Χίον διὰ τ' Ἀρχιπέλαγος· ἔτι δὲ καὶ τὸ ναυτολόγιόν του μὲ τὰς αὐτὰς ὀπισθοθεωρήσεις καὶ χρονολογίας,

Θεωρήσασα τὴν δήλωσιν τοῦ φορτίου τοῦ αὐτοῦ βριγαντίνου καὶ τὸ φορτωτικὸν αὐτοῦ τῆς 28 Νοεμβρίου 1828 ἐξ Αἶνον, δι' ἧς φαίνεται ὅτι ὁ Σαντορίτσος, ὑπήκοος Νεαπολιτᾶνος, ἐφόρτωσεν εἰς τὸ ρηθὲν πλοῖον διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Τομάζου Σαντορίτσου διάφορα εἶδη τροφίμων, τοῦτέστι ρεβύθια, ἄλμυρόψαρα, βούτυρον, τυρί, κουκία, φακὴν, παστρουμᾶν κ.λπ.

Θεωρήσασα τὸ πρόχειρον ἡμερολόγιον τοῦ αὐτοῦ πλοίου, συνιστάμενον εἰς δύο τετράδια, τὸ μὲν ἐξάφυλλον, τὸ δὲ ἐννεάφυλλον, ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου μέχρι 28 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου ἀναφορὰν τοῦ Ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ρεῖνὲκ τῆς 20 Δεκεμβρίου 1828 ἐν Γαβαλοχωρίῳ, δι' ἧς ἀναφέρει τὴν κατάσχεσιν τοῦ βρικόιου ὁ «*Ἰ π π ε ὑ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο ς*» τρία μίλια μακρὰν τοῦ φρουρίου τῶν Χανιῶν κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ κατασχετοῦ καὶ ὅτι ἀπεφάσισε νὰ τὸ πέμψῃ ὑπὸ τὸ Δικαστήριον (Αον) διότι ἐκρατήθη τόσον πλησίον τῶν Χανιῶν, Βον) διὰ τὰς μαρτυρίας τῶν διαφόρων ἐπιβατῶν τῆς γολέτας «*Ἀ φ ρ ο δ ῖ τ η ς*», βεβαιούντων ἐνόρκως ὅτι τὸ βρικόιον ἐκρατήθη τρία μίλια μακρὰν τῶν Χανιῶν, Γον) διὰ τὴν ἀταξίαν τοῦ διαβατηρίου τοῦ κρατηθέντος πλοίου, καὶ Δον) διότι εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του ἦτο γραμμένον ὅτι ἐσκόπευε νὰ ὑπάγῃ εἰς Χανιά καθαρῶς καὶ ἀφοῦ τὸ ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου τοῦ «*Ἰ π π ε ὤ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο υ*» Σαντορίτσος διὰ νὰ τὸ ἀντιγράψῃ, ἐπέγραψεν εἰς Σούδαν ἀντὶ τοῦ εἰς Χανιά,

Θεωρήσασα τὸ ἐν Γαβαλοχωρίῳ μαρτυρικὸν τοῦ κ. Κριτοβουλίδου καὶ τοῦ Μανόλη Κατσογιάννη, ὑπογραμμένον διὰ χειρὸς τοῦ Γ. Οἰκονόμου, τῆς 18 Δεκεμβρίου 1828, διὰ τοῦ ὁποίου, εὗρεθέντες ἐπὶ τῆς ἀποκλειστικῆς γολέτας ὡς ἐπιβάται, μαρτυροῦν ἐνόρκως, ὅτι τὸ ρηθὲν βρικόιον, ὁ «*Ἰ π π ε ὑ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο ς*» κατε-

σχέθη μακράν τῶν Χανιῶν, ὅχι περισσότερον τῶν τριῶν μυλίων καὶ ἀφοῦ τὸ ἔκανο-
νοβόλησε δις ἡ ρηθεῖσα γολέτα,

Θεωρήσασα τὸ μαρτυρικὸν τῆς αὐτῆς ἡμέρας γενόμενον παρὰ τοῦ Δ. Κωνσταν-
τινίδου, τοῦ πλοιάρχου Ἀνδρέα Πιπίνου, τοῦ πλοιάρχου Νικ. Μιχαλάκη, τοῦ Ἀθα-
νασίου Τέτση καὶ τοῦ Ἰω. Χ' Φραντσέσκου, γραμματέων τῶν αὐτῶν πλοιάρχων,
μαρτυρούντων ὅλων ὅτι τὴν 17 Δεκεμβρίου 1828 ἐλήφθη ἐπὶ τῆς γολέτας «Ἀφρο-
δίτης», κατὰ διαταγὴν τοῦ Συνταγματάρχου Ρεῖνὲκ τὸ πρόχειρον τοῦ ἡμερολογίου
τοῦ «Ἰππέως Ρωμάνου», συνιστάμενον εἰς δύο τετράδια· ὅτι ὁ γραμματεὺς
τοῦ Συνταγματάρχου Δ. Κωνσταντινίδης εὗρηκεν εἰς τὴν σελίδα τῆς 25 - 26 Δεκεμ-
βρίου ν. Πέμπτης καὶ Παρασκευῆς καθαρῶς γραμμένον «*si cerca sempre
di attraccare in terra per poter guadagnare il por-
to di Cana per la cagione che il bastimento fa
dell' acqua...*» κ.λπ. καὶ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν αὐτὴν παρόντων τῶν πλοιάρ-
χων Ἀνδρέα Πιπίνου, Ν. Μιχαλάκη, Ἀθανασίου Τέτση καὶ Ἰω. Χ' Φραντσέσκου·
ὅτι μετὰ δύο ὥρας ἐλθὼν ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου Σαντορίτσος ἐζήτησε καὶ παρέλαβε μετὰ
πολλὰς παρακλήσεις τὰ δύο τετράδια τοῦ προχείρου, λέγων ὅτι θέλει νὰ τὰ περάσῃ
εἰς τὸ ἡμερολόγιον· ὅτι τὴν ἄλλην ἡμέραν 18ην τοῦ μηνὸς τὸ πρωὶ ὁ Σαντορίτσος
ἐπέστρεψε τὰ τετράδια, εἰς τὰ ὁποῖα εὗρέθη μ' ἐκπληξιν εἰς τὴν προρρηθεῖσαν περίο-
δον ἡ λέξις *di Cana* μ' ἐπιγραμμένην τὴν λέξιν *de Suda*,

Θεωρήσασα τὰς εἰς Κρήτην δύο διαμαρτυρήσεις τοῦ Σαντορίτσου τῆς 30 Δε-
κεμβρίου 1828 καὶ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1829,

Θεωρήσασα ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἐλλ. γολέτας «Ἀφροδί-
της» ἀφορρὸν τὴν κατάσχεσιν τοῦ νεαπολιτανικοῦ πλοίου,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ Μανόλη Τομπάζη τῆς
21 Ἰανουαρίου 1829, δι' ἧς γνωστοποιεῖ τὴν εἰς Πόρον ἄφιξιν τοῦ γραμματέως
τῆς γολέτας «Ἀφροδίτης», συνοδεύοντος τὸ νεαπολιτανικὸν πλοῖον καὶ ὅτι
αὐτὸ ἐνανάγησεν εἰς Σαντορίνην,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος ὁδηγοῦ τοῦ
αὐτοῦ πλοίου καὶ γραμματέως τῆς «Ἀφροδίτης», γενομένην τὴν 9 Ἰανουα-
ρίου 1829,

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 556 ἐκδοθὲν πρὸς οὓς ἀνήκει πρόγραμμα τῆς 12 Ἰα-
νουαρίου 1829 διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνός,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν ἐνταῦθα Αὐστριακὸν Ἀντιπρόξενον ἀναφορὰν τοῦ
Σαντορίτσου τῆς 26 Φεβρουαρίου 1829 ν., δι' ἧς γνωστοποιεῖ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξιν
τον· ἔτι δὲ τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἀντιπροξένου τῆς αὐτῆς ἡμέ-
ρας, συνοδεύουσιν τὴν ρηθεῖσαν γνωστοποίησιν,

Θεωρήσασα ὡσαύτως τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ πλοιάρχου
τοῦ νεαπολιτανικοῦ πλοίου Ἀντωνίου Ἀσταρίτου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου Σαντορί-
τσου τῆς 15 Φεβρουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου μαρτυρίας τοῦ Δ. Κωνσταντινίδου
καὶ τοῦ Γ. Ἀποστολίδου τῆς 18 καὶ 20 Φεβρουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὰς ἀνακεφαλαιώσεις τοῦ πλοιάρχου Ἀσταρίτα καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου τῆς 2 Ἀπριλίου 1829 ν., γενομένης κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου ὑπ' ἀριθ. 673 - 674,

Θεωρήσασα τὰς ἐγγράφους ἐκθέσεις τῆς 3 καὶ 5 Ἰανουαρίου 1829 ν., γενομένης ἐνώπιον τοῦ Καγκελλαρίου τοῦ ἐν Σαντορίνῃ Σικελικοῦ Ἀντιπροξενείου παρὰ τοῦ πλοιάρχου Ἀσταρίτου, τοῦ ἐπὶ τοῦ φορτίου Σαντορίτσου καὶ τῶν ναυτῶν τοῦ αὐτοῦ πλοίου, ὅλων διὰ μιᾶς,

Θεωρήσασα τὰς ὑπ' ἀριθ. 779, 780 καὶ 786 πράξεις τοῦ Δικαστηρίου, δι' ὧν ἐζητήθη γνώμη 4 εὐὺπολήπτων ὑποκειμένων περὶ τοῦ 1ον) Ἐὰν ἡ λέξις Cana ἐγράφη ἐπὶ τῆς λέξεως Suda ἢ τὸ ἀνάπαλιν, 2ον) Ἐὰν ἡ προκειμένη λέξις Cana εἶναι γραμμένη ἀπὸ τὴν αὐτὴν χεῖρα καὶ μὲ τὸ αὐτὸ κονδύλι καὶ μελάνην, ὥς καὶ αἱ λοιπαὶ ἄνω καὶ κάτω λέξεις τῶν ἐν τῷ μεταξὺ γραμμῶν καὶ τῆς αὐτῆς σελίδος,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τῶν διορισθέντων δυνάμει τῶν ρηθισῶν πράξεων Φραντσέσκου Φεράλδη, Κ. Κοκκινάκη, Ἰωσήφ Ν. Κιάππε καὶ Γ. Χρυσίδη τῆς 29 Μαρτίου 1829, δι' ἧς λέγουν: α) «Ὅτι ἡ λέξις S u d a ἐγράφη ἐπὶ τῆς λέξεως C a n a, β) ὅτι ἡ λέξις C a n a φαίνεται ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς χειρὸς καὶ μὲ τὸ αὐτὸ μελάνι γραμμένη μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι γραμμένα τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ ρηθέντος ἡμερολογίου,

Θεωρήσασα ὡσαύτως τὴν ὑπ' ἀριθ. 794 πράξιν, δι' ἧς ἐπροσκλήθη καὶ παρουσιασθεῖς εἰς τὸ Δικαστήριον ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου Σαντορίτσος μετὰ τοῦ συνηγόρου του Βαλσαμάκη, ἐπαρτήρησε τὸ πρωτότυπον τοῦ ἀποσπάσματος τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἐλλ. γολέτας ὁμοῦ καὶ τὸ δοθὲν εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον πρὸς πληροφορίαν, ὅτι ἀντὶ τῆς λέξεως Σούδα τοῦ πρωτοτύπου ἀντεγράφη ἡ λέξις Σύρα κατὰ λάθος τοῦ ἀντιγραφέως,

Θεωρήσασα τελευταῖον ὅλα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τ' ἀφορῶντα τὸ νεαπολιτανικὸν πλοῖον καὶ τὸ ναυάγιον αὐτοῦ,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστήριον Ἐπιτροπὴ ἀπ' ὅλα τοῦτα ἐξάγει:

1ον) Ὅτι κατὰ τὰ ρηθέντα δήλωσιν καὶ φορτωτικὸν ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας διευθύνετο ἀπὸ Αἴνον εἰς Σύραν μὲ φορτίον τροφίμων.

2ον) Ὅτι δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ Αἴνον ἤρχισε τὸ πλοῖον νὰ κάμνη νερά.

3ον) Ὅτι ἄραξεν εἰς Χίον, ὅπου ἐπώλησε μερικὰς πραγματείας καὶ ἀπεβίβασε δύο ναύτας ἐκ τοῦ πληρώματός του.

4ον) Ὅτι ἀναχωρήσας ἀπὸ Χίον καὶ φθάσας μεταξὺ Σύρας καὶ Τήνου ἔρριψε τὴν βάρκαν του καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν ξηράν, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἤμποροῦσε νὰ πωλήσῃ τὰς πραγματείας.

5ον) Ὅτι δὲν ἄραξεν εἰς Σύραν ὅπου ἐδιευθύνετο.

6ον) Ὅτι κατεσχέθη πλησίον τῶν Χανιῶν περὶ τὰ τρία μίλια παρὰ τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Ἀφροδίτης», διοικουμένης παρὰ τοῦ Ν. Μιχαλάκη καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν Ἀρμυρίδα.

7ον) "Οτι, από Ἀρμυρίδαν ὁδηγούμενον εἰς Αἶγιναν τὸ πλοῖον τοῦ Ἀσταρίτου, ἐναυάγησεν εἰς Σαντορίνην.

Ἐπομένως παρατηρεῖ:

1ον) "Οτι ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας διευθύνετο διὰ Σύραν καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἡμερολόγιόν του πρὶν τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας 22 πρὸς 23 Δεκεμβρίου ν. εὐρίσκετο πλησίον τῆς Σύρας καὶ Τήνου καὶ ἔρριψε τὴν βάρκαν του καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν ξηράν, ἔπρεπε νὰ ἐλλιμενισθῇ εἰς Σύραν, ὅπου διευθύνετο, διὰ νὰ σημειώσῃ εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς θαλασσοπλοΐας του ἂν ἤθελε νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον μὴ ἀποκλεισμένον, σημειώσεις ἀναγκαιοτάτη, μάλιστα εἰς καιρὸν πολέμου, ὅτε ἀπαιτεῖται μεγίστη ἀκρίβεια εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ φανερόντων τὴν διεύθυνσιν κάθε ἐμπορικοῦ πλοίου καὶ τὴν ὁποίαν σημειώσιν μὴ πράξας ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας διεγείρει ὑποψίαν καθ' ἑαυτοῦ.

2ον) "Οτι ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἡμερολόγιόν του ἀκολουθεῖ νὰ κάμνῃ νερὰ ἕως 9 ἐννέα δακτύλους τὴν ὥραν, ὅταν εὐρίσκετο πλησίον τῆς Σύρας ἔπρεπε, καὶ δι' ἐκεῖ ἂν δὲν ἐδιευθύνετο, νὰ ἐλλιμενισθῇ καὶ εἰς Σύραν ἐξ αἰτίας τούτου πρὸς ἀποφυγὴν κάθε κινδύνου· διότι εἰς παρομοίαν περίστασιν τὰ πλοῖα, ὅχι μόνον ἀράζουσι ὅταν εὐρίσκωνται πλησίον εἰς λιμένα διὰ νὰ διορθωθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ποδίζουσι ἀπὸ μακρινὸν διάστημα, διὰ νὰ εὐροῦν λιμένα καὶ τοσοῦτον μᾶλλον εἰς παρόμοιον καιρὸν, ἥγουν κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος.

3ον) "Οτι ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας δὲν ἀναιρεῖ ὅτι κατεσχέθη πλησίον τῶν Χανίων.

4ον) "Οτι εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας ἤθελε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Χανιά τῆς Κρήτης καὶ ἐπομένως νὰ παραβῇ τὸν ἀποκλεισμόν αὐθαιρέτως, καθότι ὁ αὐτὸς ἀναφέρει ρητῶς εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του κατὰ τὴν σελίδα 25 - 26 Δεκεμβρίου 1828: «*si cerca sempre di attraccare la terra per poter guadagnare il porto di Cana*» («*προσπαθοῦμεν πάντοτε νὰ ἐγγίσωμεν τὴν γῆν διὰ νὰ ἐμβῶμεν εἰς τὸν λιμένα τῶν Χανίων*»).

5ον) "Οτι ἂν καὶ εἶναι ἐλλιπεῖς κατὰ τοὺς νομικοὺς τύπους αἱ μαρτυρίαι τοῦ Δ. Κωνσταντινίδου, γραμματέως τοῦ Συνταγματάρχου Β. Ρέϊνεκ, καὶ τῶν πλοιάρχων Ἀνδρέα Πιπίνου καὶ Νικολάου Μιχαλάκη καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν Ἀθανασίου Τέτση καὶ Ἰωάννου Χ' Φραγκίσκου, ὅτι ἡ λέξις *Canà* ἦτο γραμμένη εἰς τὴν ρηθεῖσαν περίοδον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ πλοιάρχου Ἀσταρίτου, ὅταν τὸ ἐρευνήσεν ὁ ρηθεὶς Δ. Κωνσταντινίδης ἐπὶ τῆς γολέτας «*Ἀφροδίτης*» καὶ ὅτι μετέπειτα ἐπεγράφη εἰς αὐτὴν ἡ λέξις *Suda*, τοῦτο βεβαιοῦται ἐντελέστατα ἀπὸ τὴν ἐνορκον γνώμην τῶν ἐπὶ τούτου προσκληθέντων δοκίμων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης κυρίων Φραντσέσκου Φεράλδου, Κ. Κοκκινάκη, Ἰωσήφ Ν. Κιάππε καὶ Γ. Χρυσίδου, οἵτινες ἐκ συμφώνου ἐκθесαν διὰ τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου 1829 ἀναφορᾶς των: αον) «*Ὅτι ἡ λέξις Suda ἐγράφη ἐπὶ τῆς λέξεως Canà*». βον) «*Ὅτι ἡ λέξις Canà φαίνεται ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς χειρὸς καὶ μὲ τὸ αὐτὸ μελάνι γραμμένη, μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι γραμ-*

μένα τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ ρηθέντος ἡμερολογίου».

6ον) "Οτι, τὸσον ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας, καθὼς καὶ ὁ φορτωτής του Σαντορίτσος καὶ τὸ πλήρωμά του, ἀντιφάσκουν μὲ τὸ ἡμερολόγιόν των βεβαιώσαντες μεθ' ὅρκου των εἰς τὰς δύο ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμαν εἰς τὴν ἐν Σαντορίνῃ Καγκελλαρίαν τοῦ Σικελικοῦ Ἀντιπροξένου, ὅτι εὐρίσκοντο τρεῖς ἡμέρας πλησίον τῆς Κάνδιας (Candia) καὶ ἂν ἤθελαν, ἠμποροῦσαν νὰ ἐλλιμενισθῶσιν, τὸσον εἰς τὴν Κάνδιαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν *Stantia* ἢ Σπιναλόγγαν· διότι κατὰ τὸ ἡμερολόγιόν των τὴν μεσημβρίαν τῶν 23 πρὸς τὰς 24 Δεκεμβρίου ἦσαν τοῦ ἀκρωτηρίου Σούδας μακρὰν 48 μίλια κατὰ τὸν ρόμβον *S. S. O.* καὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν 24 πρὸς τὰς 25 ἐθεώρησαν τὸ ἀκρωτήριο Μελέχα μακρὰν 16 μίλια σχεδὸν κατὰ τὸν ρόμβον *S. S. O.* καὶ ἔκτοτε μέχρι εἰς τὰς ὥρας 6 πρὸ μεσημβρίας τῶν 25 πρὸς τὰς 26, ὅτε κατεσχέθησαν, κατὰ τὸ ἡμερολόγιόν των εὐρίσκοντο εἰς τελείαν γαλήνην καὶ κάποτε ἐφυσούσεν ὀλίγος μεταβλητὸς ἄνεμος (*bana variabile*) καί, μολονότι ἐπροσπάθουν νὰ πλησιάσουν εἰς τὴν γῆν, δὲν ἠμποροῦσαν. "Οθεν ἀποδεικνύεται ὅτι ψεύδονται βεβαιώσαντες μεθ' ὅρκου των ὅτι εὐρίσκομενοι διὰ τρεῖς ἡμέρας πλησίον τῆς Κάνδιας, ὁ ἠμποροῦσαν ἂν ἤθελαν νὰ ἐλλιμενισθῶσιν ἐκεῖ ἢ εἰς τὴν *Stantia* ἢ Σπιναλόγγαν.

7ον) "Οτι, ἐκτὸς ὅτι ἀντιφάσκουν μὲ τὸ ἡμερολόγιόν των κατὰ τοῦτο αἱ προειρημέραι δύο ἐκθέσεις δὲν ἔμποροῦν νὰ παρουσιάσουν οὐδεμίαν νομικὴν ἀπόδειξιν, καθότι εἶναι ἐλλιπεῖς τῶν νομικῶν τύπων, διότι δὲν ἐξωμολογήθη ὁ καθεὶς χωριστὰ ἀπὸ τὸν ἄλλον παρὰ τοῦ Καγκελλαρίου κυρίου *I. Δελένδα*, ὡς οἱ νόμοι διατάττουν, ἀλλ' ὅλοι των διὰ μιᾶς ἔδωκαν τοιαύτην μαρτυρίαν.

8ον) "Οτι δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ὁ πλοίαρχος Ἀσταρίτας καὶ ὁ φορτωτής αὐτοῦ Σαντορίτσος ὁμολογῶν ἄγνοιαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καθότι ἐν καιρῷ πολέμου χρεωστεῖ κάθε οὐδέτερος πλοίαρχος καὶ ἔμπορος νὰ γνωρίζῃ τὰς περὶ ἀποκλεισμοῦ προκηρύξεις τῶν διαμαχομένων ἐθνῶν, εἰς τὰς θαλάσσας τῶν ὁποίων ἔμπορεύεται· ὁ δὲ ἀποκλεισμός των παρὰ τῶν Τούρκων ἐξουσιαζομένων λιμένων καὶ τόπων εἰς Κρήτην ἐδημοσιεύθη ἤδη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 677 προκηρύξεως τῆς 6 / 18 Μαρτίου 1828.

Δι' ὅλας λοιπὸν τὰς ρηθείσας παρατηρήσεις ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωτέρω περὶ ἀποκλεισμοῦ προκήρυξιν ὑπ' ἀριθ. 677, καταδικάζει τὸ νεαπολιτανικὸν πλοῖον ὁ «*I π π ε ὺ ς Ρ ω μ ᾱ ν ο ς*» ὁμοῦ μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ ὡς καλὴν καὶ νόμιμον λείαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου
Λουκᾶς Ράλλης
Ἀλέξανδρος Φωκᾶς

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

